

— Саулъ —; но Сауловыйтъ сынъ като постъпи злѣ съ Авенира, той дойде, та ся присъедини съ Давида и го припозна за Господаръ. Авениръ быде убитъ прѣдателски отъ Жоава, — военачалникъ Давидовъ — комуто бѣше той убилъ брата му. Давидъ плака по Авенира и проклѣ Жоава. Давидъ като ся допыта до Бога, почна бой срѣщо Филистимянытъ; той гы побди, и прѣзе и Јерусалимъ.

Јединъ пророкъ, на име Натанъ, дойде отъ Божіѣхъ странъ, та найде Давида и му каза: „Богъ ми заповѣда да ти кажъ че ти даде царскѣтъ Израйлскѣхъ коронъ, и че твойта кръвь ще царува до край вѣкъ.“ Давидъ ся унизи прѣдъ Господа и шѣ за негова похвалъ псалмытъ, що гы пѣемъ и ный въ псалтира. Подиръ нѣколко врѣме, като найде једного отъ Јонатановытъ сынове, той му прѣдаде сичкото Саулово иманіе. Между туй, той отвори новъ бой срѣщо Филистимянытъ; но самъ остана въ Јерусалимъ, и наимѣнува Жоава за свой главный намѣстникъ. Јединъ день, като ся разхождаше по равнището на палата си, видѣ једнѣ хубавѣ женѣ, която ся мыеше; той ся научи, че тя бѣше Ветзавее, жена на Урія, който бѣше въ войскѣтъ. Давидъ писа на Жоава да тури Урія да ся біе въ једнѣ такавѣ странѣ, дѣто да можеше да погине: Жоавъ послуша, и Урія юнакъ погина. Давидъ ся ожени за неговѣтъ вдовицѣ женѣ, и роди отъ неѣхъ јединъ сынъ.

Подиръ двѣ години, Богъ му проводи пророка Натана, който му каза: „Богъ ви бѣше далъ Царството Израйлско, и много иманіе, и, при сичкытъ тѣзи добрини, вый го разсѣрдихте и убихте Урія за да му земете женѣтъ; извѣстивамъ ви че не ще излѣзне никакъ сабята отъ кѣщѣтъ ви.“ Давидъ отговори: